

РЕШЕНИЕ

№ 3631

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2886** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба от С. Я. Н. срещу Отказ рег. № 338200-2766/ 09.02.2022г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на 07 РУ към СДМВР. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен при липса на мотиви, в нарушение на материалния закон, както и при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила. Моли съда да отмени оспореното решение. В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът – Началника на 07 РУ към СДМВР, редовно призован не се явява и не изпраща представител. Депозирани са писмени бележки от процесуален представител, с които излага становище по същество. Моли жалбата да се отхвърли, като неоснователна и недоказана, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 144300-2396 от 16.06.2021г. /л. 33/ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самозащита, депозирано от

оспорващия до началника на 07 РУ - СДВР. Към преписката са приложени: Удостоверение от Клиника по психиатрия при УМБАЛ [фирма], че няма данни за оказана психиатрична помощ; удостоверение за завършен курс за безопасно боравене с огнестрелно оръжие, издадено от СДВР; свидетелство за съдимост рег.№ 2889/11.03.2021 г. от Районен съд - Бургас с отбелязване, че лицето не е осъждано; удостоверение рег. № И-9265/25.03.2021 г. от НСлС, че към момента на издаването няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства срещу оспорващия; диплома за завършено средно образование и вносна бележка за заплатена такса; Удостоверение с № 328600-10647 от 28.02.2022 г. от ГДНП; Протокол за уведомяване на пострадал от престъпление и връчване на Формуляр за правата на пострадалите от престъпления.

В докладна записка с рег. № 3382р-22954 от 30.06.2021 г. от ПИ А. А. /л. 31/ е посочено, че в хода на проверката е установено, че лицето С. Я. Н.: живее на посочения от него адрес; закупил е метална каса за съхранение на оръжието; няма данни за психически заболявания, злоупотреба с алкохол, употреба на наркотични вещества или противообществени прояви; няма издадени заповеди по Закона за защита от домашно насилие.

Видно от докладна записка с рег. № 3382р-22786 от 29.06.2021 г. от В. А. /л. 28/, от извършеното проучване по преписка с № 144300-2427/2021г. по описа на 07 РУ-СДВР, лицето С. Я. Н. е регистрирано в масивите на МВР, като извършител на следните престъпления: чл. 350 от НК /1997 г./; чл. 201 от НК /1999 г./; чл. 282 от НК /1999 г./; чл. 255 от НК /2000 г./; чл. 144, ал. 3 от НК /2005 г./; чл. 309, ал. 1 от НК /2006 г./; чл. 323 от НК /2006 г./; чл. 343В от НК /2006 г./; чл. 209 от НК /2007 г./; чл. 206, ал. 3 от НК /2007 г./; чл. 209 от НК /2008 г./; чл. 219, ал. 4 от НК /2009 г./; чл. 308, ал. 1 от НК /2009 г./; чл. 194, ал. 3 от НК /2012 г./; чл. 194 от НК /2015 г./; чл. 194, ал. 3 от НК /2019 г./; чл. 316 и чл. 308 от НК /2019 г./ - лице с предявено разследване. Сочи се, че до настоящия момент лицето живее на посочения адрес. До момента няма данни за употреба на алкохол, наркотични вещества и наличие на психични заболявания и няма издадени заповеди по Закона за защита от домашно насилие.

На 17.01.2022г. на оспорващия е връчено съобщение УРИ 338200-11258/14.07.2021г. за започнато производство за издаване на административен акт – Отказ за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие /л. 26/ по подаденото от него заявление, в което е посочено, че от извършената проверка е установено, че липсва основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаване на исканото разрешение.

В указания му съгласно чл. 34, ал. 3 от АПК 7-дневен срок С. Я. Н. е подал възражение УРИ 338200-1223/20.01.2022 г. /л. 22/. В него е посочил, че през м. декември 2018г. е подал жалба до отдел „Противодействие на престъпления срещу личността“ към ГДНП, продиктувана от заплахи за живота и здравето му от лицето В. Д. (собственик на „М. кредит груп“) и неговите приближени, във връзка с подписани договори за заем с горепосочената фирма. Вследствие на подадената жалба на автомобила му е било прикачено проследяващо устройство, което е спомогнало срещу него да бъде извършено нападение и да му бъде нанесен побой на територията на [населено място]. За случилото се е подал жалба в 01 РУ-Б., вследствие на което е образувано ДП 139/2021 г. на ГДНП, а лицето В. Д. е задържано и му е наложена мярка за неотклонение „Домашен арест“. С. Н., счита, че има реална опасност за живота и здравето му поради гореописаното и факта, че предстои вероятно

освобождаване на В. Д., предвид очакваното преструктуриране и закриване на специализираната прокуратура и съд.

С оспорения Отказ с рег. № 338200-2766/ 09.02.2022г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на 07 РУ към СДМВР, на основание чл. 76, ал. 1 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че доказването на необходимостта при издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на огнестрелно оръжие, е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ и законодателят е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства, от които да е видно, че действително е налице основателна причина. Счетено е, че изложените от Н. мотиви не биха могли да се приемат като абсолютно основателна причина, с която да се обоснове по несъмнен начин необходимостта от притежанието на огнестрелно оръжие, поради това, че същите са възможни хипотези на настъпването на дадени обстоятелства, но не са подкрепени и липсват и доказателства за съществуването на тази конкретна необходимост. Снабдяването с огнестрелно оръжие е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използване на тази мярка.

Съгласно разпоредбите на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, разрешения за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоохрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, което да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членовете на семейството му живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелното оръжие. Само наличието на такава нужда представлява законово основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. Отказът е връчен на оспорващия на 22.02.2022 г. Същият е обжалван в срок по съдебен ред с жалба от 08.03.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началника на 07 РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за започналото административно производство за отказ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. Даденият му от административния орган 7 - дневен срок за възражения и обяснения е максималният регламентиран срок по чл. 34, ал. 3 от АПК. Няма спор, че заявление вх. № 136700-1422 от 18.08.2020г. е редовно, доколкото заявителят е представил всички изискуеми по закон документи.

Оспореното решение съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на Н. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда, представлява за законодателя основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, е да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от притежание на късо огнестрелно оръжие.

В настоящият случай Н. като физическо лице е посочил в заявлението си, че иска да придобие късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, като конкретизира във възражението си от 20.01.2022 г., че искането е с цел осигуряване на лична защита, като счита, че съществува реална опасност за живота и здравето му и излага мотиви в тази насока. По делото е представено удостоверение от Главна дирекция „Национална полиция“ /ГДНП/ в уверение на това, че в ГДНП е образувано досъдебно производство № 3286 ЗМ 139/2021 г., пр. пр. № 168/2021 г. по описа на Специализирана прокуратура за това, че през 2020г. с цел да бъде принуден жалбоподателят да се разпорежи с вещи – пари е заплашван с насилие.

Настоящият съдебен състав споделя така изложените от органа мотиви. Съгласно уредбата на режима за придобиване на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това дали са спазени условията, и особено необходимостта от притежаване на оръжие, е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност. Преценката е индивидуална и във всеки отделен случай следва да бъде отчетено дали има доказана и съществена необходимост за придобиване от дадено лице на оръжие, както и тя да оправдава риска, който произтича от самия факт на притежаването му от цивилно лице. В настоящия случай тази необходимост не е надлежно и убедително доказана.

За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването

на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В конкретния случай изложените от жалбоподателя, както в заявлението, така и във възражението му, факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на обществото. Наличието на инцидент през 2020г., две години преди подаване на заявлението за издаване на разрешение, и образуваното в тази връзка досъдебно производство № 3286 ЗМ 139/2021г. по описа на Специализираната прокуратура не обосновават основателна причина за предоставяне на разрешение, тъй като необходимостта от самоотбрана трябва да е реална и непосредствена и то към момента на подаване на заявлението. Не се представят и доказателства за съществуването на тази конкретна необходимост, а изложените мотиви са възможни хипотези на настъпването на дадени обстоятелства. Съответно разширяването на тълкуването на необходимостта, като предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни събития, би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона, за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплаха за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се установи в настоящия случай.

Осъществяването на правнорегламентирана дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високия риск от обществена опасност, не може да бъде самоцелно, а мотивирано от сериозни и уважителни причини, каквито не съставляват изложените от жалбоподателя аргументи. Доводите за потенциална опасност, изложени от жалбоподателя и в заявлението му, и в жалбата му, не могат да обосновават по несъмнен начин необходимостта от самоотбрана. При липсата на данни за конкретни актове, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество към момента на подаване на заявлението през 2022 г., необходимостта от носене на огнестрелно оръжие към този момент не е доказана.

Съгласно чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. Физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, които са посочени в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, посочени в чл. 6, ал. 2 от ЗОБВВПИ, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин.

Придобиването на оръжие за служебни цели и за граждански цели са две различни възможности, които имат различен правен режим. Придобиване на огнестрелно оръжие за служебни цели се разрешава на юридически лица и на физически лица - търговци по смисъла на Търговския закон, за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности, т. е. за отбрана свързана с трудовата дейност. За граждански цели огнестрелно оръжие с определени в

ЗОБВВПИ характеристики се придобива, за самоотбрана, ловни, спортни и културни нужди. В случая оспорващият не доказва наличието на основателна причина за придобиване на късоцевно оръжие за граждански цели.

При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визирани в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 100 лева съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от С. Я. Н. срещу Отказ рег. № 338200-2766/09.02.2022г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на 07 РУ към СДМВР.

ОСЪЖДА С. Я. Н., ЕГН: [ЕГН], с постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 49 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: